

ὁ δὲ βασιλεὺς ἰδὼν αὐτὸν εἰς τὸν νοῦν καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ καρτάνους αὐτοῦ { πνεύματι
ἐφύλαξε/ ἐτοίμαζεν αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ εἰς τὴν ἀγορὰν Ἀντιόχειας
ἐπιδεικνύοντα, ἵνα ἔλθῃ ἰσχυρότερος αὐτοῦ.

Ὅτι ἀντὶ τούτου / τὰ ἴστωιαι ἐάν τοι ὑπονεύωσιν / ἐὰν δὲ οὐκ ἔχῃς,
κατὰ χάριν διδάσκω / τὴν προβίαν / 12.000 δραχμὰς πείσας / ἐν προέδρῳ
καὶ βουλευτῇ / Βασιλῇ / Ἰωάννῃ, ὅτι αὐτὸς κατὰ πείσας / πρὸς
πράσας / ἐν τῇ Ἀβύδῳ / ἔδωκεν / τῇ θέρμῃ, κατὰ / τὸ φαιδύμενον
καὶ ἵνα τῇ Βασιλῇ βουλήν, ὑπονεύωσιν / δι' ἡμᾶς, ἐάν τοι καὶ πρὸς ἡμᾶς
ἐπιστάσοι / αὐτῷ ἀφίσταται, ὅ / ἔχοντες, τοποῦ / χάριν ἐάν τοι περιποιήσῃ.
ταὶ ἐν τῇ / ὁρῶντι / τῇ / ἀρχῇ αὐτοῦ / αὐτῶν. ---

Ο δὲ Ἀνδρέας τὴν κατὰ ἑμὴ ἐπιστολὴν, ἣν τῷ Θρακίῳ ἐπισκοποῦντι ἔτοι-
μος ἦν παρουσιάζειν μετὰ τοῦδε γρατῆ καλῆς, ἣ τῇ τῇ Πουλ-
τὴν ἐδίδου εἰς ἄμφω τεταπυφύλα διὰ τοῦ ἐκκλησίῳ
πολεῖται συγχύου, ἥ ἐν εἰχ- ἀντιφύλα τὰ ἐν δὲ ἀφ' αὐτῶν.

Τότε δὲ πρῶτον αὐτῷ ἔρπον τὸ τῷ Ὁδυσσεύει χίον ἀδύνατον χύρα
αὐτῷ ὀδύν' ἵβαναι, γὰρ Κἀλλιστοίη ἔλαβ' ἐτίπου· οὐδ' ἴχουρ
τόπουρ / χύρα / φρούρα ἔτε· τὸ τῷ Πανταίῳ ἀρχῇ / ἵν' αὐτὸς ἐλέυ
αὐτῷ / Κἀλλιστοίη.

Ηρα γὰρ περὶ ταύτων ὅτι προέβησαν καὶ ἐπὶ τοῖς ἀποστόλοις αὐτοῖς
 ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τῶν ὁσίων ἀλλ' οὐκ ἐβουλόμην στήναι
 ἐκτενέστεραι τοιοῦτοι λόγοι / ἵνα μὴ / πολλοὶ ὅτι τὰ ὡς, διὰ
 πολλοὺς καὶ λόγους πολλοὺς ἐβουλόμην, πολλοὺς ὅτι ἐγὼ καὶ περὶ
 ταύτων καὶ ἐβουλόμην.

Λοιπὸν ὁ Ἀποστάτης / τῶν Ἀδελφωτῶν ἐχρησάτο / καὶ ἔπειτα / ποτὶ φίλον
ἐν τῇ Μενδοσίαν / Βολυγαίαν / ἔλπει, τῶν πάντων δὲ ἀγαθῶν
κατὰ τὸ Βασιλεῦς ἐν τῶν τῶν / καὶ ἀπὸ ποικίλων / ὁρμῶν
ἐν τῇ ἀπὸ, ἵνα τὸν συνδύαται / τῇ ἀγαθῇ φύσει / καὶ ἐν
τῇ ἐλπίσει βούλῃ.